

Српски сликари на Википедији

Сања Антонић

Универзитетска библиотека "Светозар
Марковић"

Библиотека Етнографског музеја, 23. јун 2015.

Википедија
Слободна енциклопедија

Главна страна
Садржај
Помоћ
Актуелности
Случајна страница

техничке

Скорошње измене
Трг
Радионица
Новчани прилози

Алатке

Шта води овде
Сродне измене
Пошаљи датотеку
Посебне странице
За штампање
Трајна веза
Подаци о страници
Ставка на Википодацима
Цитирај ову страницу

Други језици

Български
Deutsch

Sanjageni 0 Разговор Подешавања Бета Списак надгледања Доприноси Одјави ме

Чланак [Разговор](#)

Гир/lat ▾

Читај

[Уреди](#)

[Историја](#)

Више ▾

Претрага

Учествуј у такмичењу Вики воли земљу од 1. до 30. јуна. [↗](#)

[сакриј]

Паја Јовановић

Из Википедије, слободне енциклопедије

Павле Паја Јовановић (Вршац, 16. јун 1859 — Беч, 30. новембар 1957) је био један од највећих српских сликара и типичан представник академског реализма.

Захваљујући изузетно богатом опусу а нарочито делима са темама из народног живота и оним са историјском тематиком снажно је и широко утицао на ликовно образовање, културу али и на родољубље народа.

Садржај [сакриј]

- Живот и стваралаштво
 - Детињство и школовање
 - Студијска путовања и значајна признања
 - Историјске композиције
 - Портрети
 - Београд
- Галерија слика
- Дела
- Види још
- Референце
- Литература

Паја Јовановић

фотографија са посветом

Галерија слика [\[уреди\]](#)

Портрет краља
Александра I у
природној величини

Краљ Александар
Карађорђевић, уље на
платну ([Историјски
музеј Србије](#)).

Час мачевања

[Сеоба Срба](#)

[Крунисање цара
Душана](#)

Борба петлова

[Битка у Теутобуршкој
шуми](#)

Женидба цара Душана

Студија женског акта с
леђа, око 1915.
([Народни музеј,
Београд](#))

Издајица (варијанта),
1890-1900. ([Народни
музеј, Београд](#))

Дела [\[уреди\]](#)

1. РАЊЕНИ ЦРНОГОРАЦ (1882) уље на платну, 186×114см (у Галерији Матице српске у Новом Саду)
2. МАЧЕВАЊЕ (око 1884) уље на платну, 60,5×40,5см (у Народном музеју у Београду)
3. [МАЧЕВАЊЕ](#) [✉](#) (око 1883) скица, оловка на хартији, 90,5 x 59 cm (у Музеју града Београда)
4. У ЗАСЕДИ (1884 - 1886) уље на платну, 27,5×38см (у Галерији Матице српске у Новом Саду)

Википедија
Слободна енциклопедија

Главна страна
Садржај
Помоћ
Актуелности
Случајна страница

техничке

Скорашње измене
Трг
Радионица
Новчани прилози

Алатке

Шта води овде
Сродне измене
Пошаљи датотеку
Посебне странице
За штампање
Трајна веза
Подаци о страници
Ставка на Википодацима
Цитирај ову страницу

Други језици

English
Français

Sanjageni 0 [Разговор](#) [Подешавања](#) [Бета](#) [Списак надгледања](#) [Доприноси](#) [Одјави ме](#)

Чланак [Разговор](#) Гип/lat ▾

Читај [Уреди](#) [Историја](#) ☆ [Више ▾](#)

🔍

[Учествуј у такмичењу Вики воли земљу од 1. до 30. јуна.](#) ↗

[\[сакриј\]](#)

Стојан Аралица

Из Википедије, слободне енциклопедије

Стојан Аралица (Шкаре, Оточац, 24. децембар 1883 — Београд, 4. фебруар 1980) је био српски сликар и графичар, који је био члан Удружења ликовних уметника Србије, Српске академије наука и уметности и ЈАЗУ.

Садржај [сакриј]

- Биографија
- Група „Облик“
- Признања
- Награде
- Одликовања
- Види још
- Референце
- Литература
- Спољашње везе

Биографија [уреди]

Сликар и графичар Стојан Аралица је прве поуке из сликарства добио у приватној школи Хенриха Книра у [Минхену](#). Године 1910., уписује се у класу Карла Мара на минхенској Високој школи за

Стојан Аралица

Стојан Аралица сликар

Информације

Награде [уреди]

- 1959. октобарска награда Београда,
- 1963. Седмојулска награда,
- 1970. Споменица у част новоизабраног члана САНУ,
- 1973. Награда АВНОЈ-а,
- 1974. Прва плакета Председништва САНУ за допринос науци и уметности,
- 1977. Ровињска награда сликару.

Одликовања [уреди]

- Орден рада са црвеном заставом,
- Орден заслуга за народ,
- Орден братства и јединства.
- Орден Републике са златним венцем

Види још [уреди]

- Списак српских сликара
- Васа Поморишац,
- Вељко Станојевић,
- Иван Радовић,
- Списак сахрањених у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу у Београду
- Петар Палавичини,
- Сретен Стојановић,
- Ристо Стијовић
- Уметничка група Облик
- Бранко Поповић (сликар),
- Сава Шумановић,
- архитект Драгиша Брашован
- Петар Добровић,
- Живорад Настасијевић,
- Тома Росандић,
- Зора Петровић,

Референце [уреди]

- ↑ „Музеј Гацке Оточац: Меморијална збирка Стојана Аралице” Приступљено 7. 1. 2010.
- ↑ Spomen-zbirka Pavla Beljanskog Приступљено 5. 4. 2013.
- ↑ Тихић, Смаил (1972.). Јован Бијелић-Живот и дело (на {{sr}}). YU-Сарајево: „Веселин Маслеша”,

Литература [уреди]

Б [уреди]

- [Љубиша Брковић](#) (1943)
- [Ана Бонџић](#) (1976)
- [Милош Бајић](#) (1915—1995)
- [Георгије Бакаловић](#) (1786—1843)
- [Бора Барух](#) (1911—1942)
- [Даница Баста](#) (1951)
- [Димитрије Бачевић](#) (поч. XVIII века — 1762)
- [Бојан Бем](#) (1936)
- [Радивој Бербаков](#) (1925-2003)
- [Никола Бешевић](#) (1892—1970)
- [Јован Бијелић](#) (1886—1964)
- [Михајло Бокорић](#) (1730—1817)
- [Косара Бокшан](#) (1925—2009)
- [Ђорђе Бошан](#) (1918—1984)
- [Коста Брадић](#) (1927)
- [Јанко Брашић](#) (1906—1994)
- [Добривоје Белџашић](#) (1923)
- [Зоран М. Благојевић](#) (1947—2007)
- [Спиридон Шпиро Боцарић](#) (1876—1941)
- [Анастас Боцарић](#) (1864—1944)
- [Славољуб Слава Богојевић](#) (1922—1978)
- [Вера Божичковић Поповић](#) (1920—2002)
- [Коста Буњушевац](#) (1948)
- [Милан Бутозан](#) (1905—1943)

[А](#) | [Б](#) | [В](#) | [Г](#) | [Д](#) | [Ђ](#) | [Е](#) | [Ж](#) | [З](#) | [И](#) | [Ј](#) | [К](#) | [Л](#) | [Љ](#) | [М](#) | [Н](#) | [Њ](#) | [О](#) | [П](#) | [Р](#) | [С](#) | [Т](#) | [Ђ](#) | [У](#) | [Ф](#) | [Х](#) | [Ц](#) | [Ч](#) | [џ](#) | [Ш](#)

Категорија:Српски сликари

Из Википедије, слободне енциклопедије

Класификација: Људи: По занимању: Сликари: По националности: **Срби**
такође: Србија: Срби: По занимању: **Сликари**

Српски сликари на Викимедијиној остави.

Поткатегорије

Ова категорија има следећих 3 поткатегорија, од укупно 3.

Ј

- ▶ Паја Јовановић (3 С, 8 Д)

С

- ▶ Српски надреалисти (12 С)
- ▶ Српски сликари наивне и маргиналне уметности (13 С)

Странице у категорији: „Српски сликари“

Следећих 200 страница је у овој категорији, од укупно 363.

(претходна страница) (следећа страница)

*

- Наивна уметност из Ковачице
- Списак српских сликара

Ђ

- Милош Гвозденовић Гвозден
- Недељко Гвозденовић
- Миро Главуртић
- Драгомир Глишић
- Малиша Глишић

- Български
- Беларуская (тарашкевіца)
- Bosanski
- Cymraeg
- Deutsch
- Ελληνικά
- English
- Español
- Français
- Hrvatski
- Italiano
- Magyar
- Nederlands
- Polski
- Română
- Русский
- Slovenčina
- Slovenščina
- Srpskohrvatski / српскохрватски
- Українська

Уреди везе

Странице у категорији: „Српски сликари“

Следећих 200 страница је у овој категорији, од укупно 363.

(претходна страница) (следећа страница)

*

- Наивна уметност из Ковачице
- Списак српских сликара

Ђ

- Amalija Đakonović
- Јасмина Ђокић
- Бранко Ђукић
- Марко Ђурђевић
- Миодраг Ђурић
- Стојан Ђурић
- Урош Ђурић
- Павел Ђурковић
- Зоран Ђуровић (сликар)

Ј

- Ђура Јакшић
- Вера Јанићијевић
- Амброзије Јанковић
- Десимир Јевтић
- Душан Јевтовић
- Слободан Јелесијевић
- Игњат Јоб
- Љубинка Јовановић

- Милош Гвозденовић Гвозден
- Недељко Гвозденовић
- Миро Главуртић
- Драгомир Глишић
- Малиша Глишић
- Мирослава Мира Глишић
- Милош Голубовић
- Никола Граовац

Д

- Григорије Давидовић-Обшић
- Радомир Дамњановић Дамњан
- Константин Данил
- Vojislav Dević
- Милутин Дедић
- Миомир Денић
- Ксенија Дивјак
- Jovana Dimitrijević
- Мило Димитријевић
- Петар Добровић
- Владимир Дошеновић
- Лазар Дрљача
- Драган Момчиловић
- Предраг Драговић
- Жарко Дринчић

Петар Лубарда

Из Википедије, слободне енциклопедије

Петар Лубарда (Љуботињ, 27. јул 1907 — Београд, 13. фебруар 1974), један од највећих југословенских и српских сликара 20. века. Био је редовни члан САНУ и спољни члан ЈАЗУ. У САНУ је оставио писмо у којем захтева да се при сваком излагању његових дела обавезно нагласи да је по народности Србин.

Садржај [сакриј]

- Биографија
- Сликарство
- Самосталне изложбе (избор)
- Библиографија
- Награде и признања
- Види још
- Референце
- Литература
- Спољашње везе

Биографија [уреди]

Основну школу је похађао у Љуботињу, Цетињу и Херцег Новом, а гимназију у Херцег Новом, Шибенику, Сињу и Никшићу где почиње да слика. Студије сликарства започео у Београду 1925. Уметничкој школи, а наставља кратко у Паризу 1926. на Académie des Beaux Arts. У Црну Гору се враћа 1932. и исте године долази у Београд. У Паризу други пут борави од 1938. до 1940.

Прву самосталну изложбу имао је 1925. у Никшићу а потом 1927. и 1929. у Паризу и Риму. Од

Петар Лубарда

Портрет Петра Лубарде

Информације

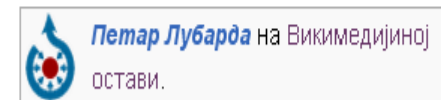
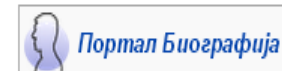
Датум рођења	27. јули 1907.
Место	Љуботињ (Књажевина Црна

Литература [уреди]

- Протић, Миодраг Б. (1970) (на **(sr)**). *Српско сликарство XX века, Том 1. - Библиотека Синтезе*. УУ-Београд: Нолит. стр. 533 стране. Галерија Музеја савремене уметности, Београд
- Трифуновић, Лазар (1973) (на **(sr)**). *Петар Лубарда*. Београд: САНУ, Београд
- Петар Лубарда, монографија, *Галерија Тиодоровић, 2004*, Подгорица

Спољашње везе [уреди]

- Биографија на сајту САНУ
- Највећи српски сликари - Петар Лубарда
- Петар Лубарда на сајту Кућа легата
- Петар Лубарда - радови, изложбе, прегледи из светских уметничких извора
- Лубарда о себи
- Петар Лубарда у The Art History Journal
- Век Петра Лубарде , Петар Петровић, Вечерње новости, фељтон, 7 наставака, 1 - 7. јул 2007.
- Петар Лубарда о себи
- Петар Лубарда
- Вјера Дорнер, сестра Петра Лубарде, Интервју, Магазин Чиоде - <http://www.ciode.ca/>
- Гледали како пропада Лубардина заоставштина
- Санација легата Петра Лубарде („Политика“, 11. јул 2011)
- Лубардина писма: Далеко од ђудљиве Европе („Вечерње новости“, 5. мај 2012)

Категорије: Рођени 1907. | Умрли 1974. | Цетињани | Српски сликари | Академици САНУ | Добитници Награде АВНОЈ-а | Наставници и сарадници Универзитета уметности у Београду | Сахрањени у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу у Београду | Академици ЈАЗУ

Ова страница је последњи пут измењена у 21:48, 2. мај 2015.

Текст је доступан под лиценцом Creative Commons Ауторство-Делити под истим условима; могући су и додатни услови. Погледајте услове коришћења за више информација.

Драгош Калајић

Из Википедије, слободне енциклопедије

Драгош Калајић (Београд, 22. фебруар 1943 — Београд, 22. јули 2005) је био српски сликар, новинар, писац и члан Сената Републике Српске.

Биографија [уреди]

Дипломирао је на Академији лепих уметности у Риму и стекао међународну славу са новом формом **хиперреализма**. Још као студент излагао је у Риму, Милану, Бриселу, и Београду. У Риму је и добио награду за младе сликаре још 1964. године. Глумио је *Боба* у филму *Чудна девојка* из 1962. године.

Организовањем *изложбе* „Обнова слике“ заталасао је југословенску ликовну сцену. Било је то у галерији Културног центра. У Павиљону „*Цвијета Зузорић*“ на *Калемегдану* је направио изложбу „Нова фигурација“.

Поред сликарства интензивно се бавио и писањем, објавио неколико *романа* и студија као што су „Мапа (анти)утопије“ 1978, „Смак света“ 1980, „Америчко зло“ 1993, „Издана Европа“ и „Русија устаје“ 1994. „Последњи Европљанин“ 2004. Писао је *предговоре* и уређивао низ *књига* из *филозофије* аутора као што су *Николај Берђајев* и *Лав Шестов*.

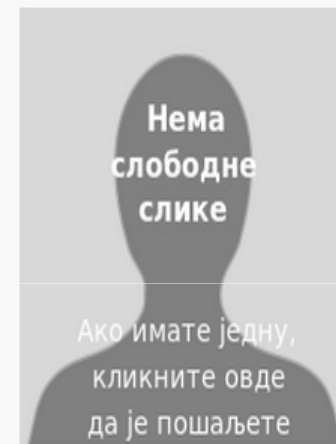
Као *новинар* објављивао је прилоге у многим часописима и листовима, годинама је био *уредник* у „Дуги“ и *дописник* *Танјуга* из Италије.

Био је *директор* „Прогресове“ галерије у Београду. Драгош Калајић је био *сенатор* Републике Српске у првом сазиву *Сената* 1996. године.

Смрт га је задесила у Београду у 62. години, неколико минута после поноћи, **22. јула 2005**. Његови посмртни остаци су кремирани 25. јула.

Спољашње везе [уреди]

Драгош Калајић

Информације

Датум рођења	22. фебруар 1943.
Место рођења	Београд (Југославија)
Датум смрти	22. јули 2005.
Место смрти	Београд (Република Србија)

Дела

Français

Srpskohrvatski /
srpskohrvatski

Уреди везе

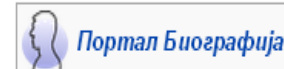
Био је директор „Прогресове“ галерије у Београду. Драгош Калајић је био сенатор Републике

Српске у првом сазиву Сената 1996. године.

Смрт га је задесила у Београду у 62. години, неколико минута после поноћи, 22. јула 2005. Његови посмртни остаци су кремирани 25. јула.

Спољашње везе [уреди]

- РТС: Времеплов (22.2.2010) [уреди] **(sr)**
- Саша Гајић: Драгош Калајић - идеолог српске или европске деснице? [уреди] и реакција на тај текст [уреди]
- „Глас јавности“: Преминуо Драгош Калајић [уреди]
- Драгослав Бокан: Мој Драгош Калајић [уреди]
- Породица оптужује: Случај Драгош Калајић [уреди] и реакција на тај текст [уреди]
- Српски Интернет парламент: Умро Драгош Калајић [уреди]
- НЕБОЈША КУЗМАНОВИЋ: *ДРАГОШУ КАЛАЈИЋ - УЧИТЕЉУ И ПРИЈАТЕЉУ У ЧАСТ И СЛАВУ* [уреди]
- IMDb Драгош Калајић на IMDb-ју **(en)**
- Драгош Калајић [уреди]

Види још [уреди]

- Списак српских сликара

п • р • у	Чланови Сената Републике Српске [сакриј]
Алекса Буха • Милутин Вујић • Милутин Вучковац • Јелена Гускова • Бранко Ђерић • Милорад Екмечић • Милорад Закић • Љубомир Зуковић • Миливоје Иванишевић • Душко Јакшић • Ненад Кецмановић • Арије Ливне • Саво Лончар • Владимир Лукић • Здравко Марјанац • Манојло Миловановић • Стево Мирјанић • Николај Мрђа • Светозар Михајловић • Милимир Мучибабић • Боса Ненадић • Рајко Петров Ного • Слободан Павловић • Борислав Паравац • Слободан Перовић • Никола Поплашен • Живко Радишић • Ранко Рисојевић • Жељко Родић • Радмила Смиљанић • Славенко Терзић • Милан Томић • Иван Томљеновић • Јовица Тркуља • Бранко Тупањац • Фуад Туралић • Иванка Шего	

Категорије: Рођени 1943. | Умрли 2005. | Београђани | Српски сликари | Српски новинари | Српски књижевници | Српски ратни извештачи | Српски публицисти | Српски писци фантастике | Српски филозофи | Српски сценаристи | Исламолози | Сенатори Републике Српске

Пијета

Из Википедије, слободне енциклопедије

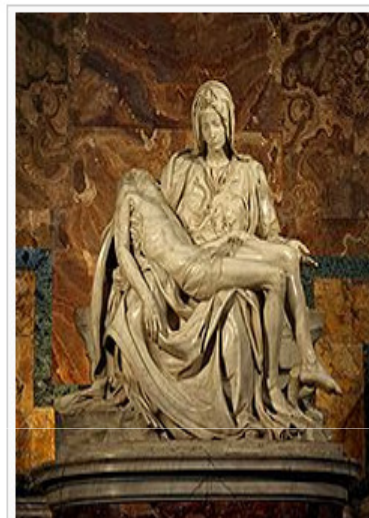
Пијета (итал. *pieta* побожност, смјерност, милосрђе^[1] од лат. *pietas* осјећање дужности, побожност);^[2] у ликовној умјетности композиција која приказује Богородицу и мртвог Исуса скинутог са крста у њеним рукама ^{[3][1]}

У умјетности [уреди]

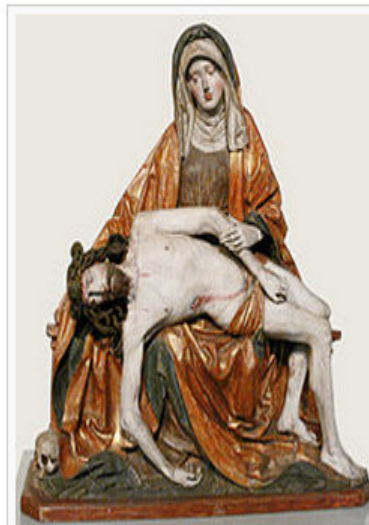
Мотив пијете, **Богородица** са мртвим сином **Исусом** у наручју, се јавља у ликовној умјетности послије XIV вијека, прво у **вајарству**, у **њемачкој готици** (дрвене и камене скулптуре), а од XV вијека и у **сликарству**, прво у илуминацији, а затим као **олтарска** слика. Богородица, понекад сама, понекад окружена апостолом Јованом и трима Маријама, на рукама или кољенима држи и оплакује тијело свога мртвог сина Исуса скинутог са крста. Карактеристичне су двије рано настале пијете то су: у сликарству „**Авињонска пијета**“ (XV) и у вајарству **Микеланђелова пијета** у базилици **Светог Петра у Риму** (1497-1500).^{[1][4][4]}

Референце [уреди]

- ↑ 1, 0, 1, 1, 2 Група аутора, **Мала енциклопедија Просвета**, Просвета, Београд, 1959. г.
- ↑ Желић М, Латинско хрватскоsrпски рјечник, **Школска књига**, Загреб, 1962. г.
- ↑ Вујаклија М, Лексикон страних речи и израза, Просвета, Београд, 1954. г.
- ↑ 4, 0, 4, 1 Група аутора, Енциклопедија лексикографског завода, Југословенски лексикографски завод, Загреб, 1962. г.

Микеланђелова пијета у базилици Светог Петра у Риму

Википедија
Слободна енциклопедија

Главна страна
Садржај
Помоћ
Актуелности
Случајна страница

техничке

Скорашње измене
Трг
Радионица
Новчани прилози

Алатке

Шта води овде
Сродне измене
Пошаљи датотеку
Посебне странице
За штампање
Трајна веза
Подаци о страници
Ставка на Википодацима
Цитирај ову страницу

Други језици

English
Français

Sanjageni 0 Разговор Подешавања Бета Списак надгледања Доприноси Одјави ме

Чланак [Разговор](#)

Гир/lat ▾

Читај

[Уреди](#)

[Историја](#)

Више ▾

Претрага

Учествуј у такмичењу Вики воли земљу од 1. до 30. јуна. [↗](#)

[сакриј]

Етнографски музеј у Београду

Из Википедије, слободне енциклопедије

Координате: 44.8198, 20.45627

Овај чланак садржи списак литературе (папирне изворе и/или веб-сајтове) коришћене за његову израду, али његови извори нису најјаснији зато што **има премало извора који су унети у сам текст**. Молимо вас да побољшате овај чланак тако што ћете додати још извора у сам текст (инлајн референци).

Етнографски музеј је један од најстаријих музеја у Србији. Недавно је прославио једно stoleће постојања. С пуним правом се може назвати чуварем неизмерног блага традиционалне културе.

Етнографски музеј је основан фебруара 1901. године, али његови корени сежу дубље у прошлост. Сакупљање етнографских предмета отпочело је средином XIX stoleћа. У оквиру Народног музеја Србије (Сербсконародни музеум) налазио се, још 1844. године, један број етнографских предмета.

Прво значајно систематско сакупљање обављено је ради учешћа на Свесловенској изложби, одржаној у Москви 1867. године. Упркос томе што су сви тада прикупљени предмети остали у Москви, та изложба је важна због тога што је у Србији, и на Балкану уопште, отпочело систематско сакупљање етнографских предмета и етнологско проучавање тог простора.

У оквиру Српског ученог друштва 1872. године дат је конкретан предлог за оснивање музеја који би чувао етнографске предмете. Те године је Стојан Новаковић изложио Предлог и нацрт за оснивање Српског историјско-етнографског музеја и од тада се радило на формирању посебног етнографског музеја. Идеја о таквом музеју коначно је реализована фебруара 1901. године. Тада

Етнографски музеј у Београду

Музеј се 1951. године усељава у зграду некадашње Београдске берзе на Студентском тргу 13, изграђене 1934. по пројекту Милутина Борисављевића.

У Етнографском музеју је до данас отворено осам сталних поставки и приређено око 300 повремених изложби. Стална поставка заузима три нивоа зграде. Данас Етнографски музеј чува велики број етнографских предмета, распоређених у засебне збирке (покућство, накит, обичаји, народне ношње, народна архитектура, привреда, сточарство, саобраћај, култни предмети итд), има једну од најбогатијих стручних библиотека на Балкану и сам издаје стручне публикације, има конзерваторску службу која обрађује готово све врсте материјала, располаже великим изложбеним простором, организује обимна етнографска истраживања и има много воље и знања да етнолошки и антрополошки проучи XIX столеће.

У Етнографском музеју је 7. јуна 2013. представљена листа нематеријалног културог наслеђа Републике Србије која се састоји од 27 елемената.^[1]

Референце [уреди]

- ↑ Српско нематеријално наслеђе чине... (Б92, 7. јун 2013)

Спољашње везе [уреди]

- Етнографски музеј Београд **(sr)**
- Радио-телевизија Републике Српске: Београд: Отворен Центар за нематеријално културно наслеђе, 20. 6. 2012. **(sr)**
- Печено прасе у Етнографском музеју („Вечерње новости“, 13. октобар 2013)

п • р • у

Музеји у Београду

[прикажи]

Категорије: Музеји у Београду | Знаменитости Београда | Градска општина Стари град (Београд) | Споменици културе Србије | [+]

Ова страница је последњи пут измењена у 05:32, 29. април 2015.

Текст је доступан под лиценцом **Creative Commons Ауторство-Делити под истим условима**; могући су и додатни услови. Погледајте **услове коришћења** за више информација.

Политика приватности **О пројекту Википедија** **Одрцање одговорности** **За програмере** **Мобилни приказ**

Народни музеј (You have gone full screen. Exit full screen (F11))

Из Википедије, слободне енциклопедије

Координате: 44.81666, 20.4598

Народни музеј у **Београду** основан је 1844. и најстарија је музејска установа у Србији. У саставу Народног музеја су и Галерија фресака, Вуков и Доситејев музеј и Спомен-музеј *Надежде* и *Растка Петровића*. Највећа вредност која се чува у Народном музеју је *Мирослављево јеванђеље* - најстарији и најдрагоценији ћирилички рукопис, настао око 1190.

Садржај [сакриј]

- 1 Историја
- 2 Збирке
 - 2.1 Галерија
- 3 Директори музеја
- 4 Референце
- 5 Спољашње везе

Историја [уреди]

Указом Министра просвете *Јована Стерије Поповића*, 10. маја 1844. године основан је Народни музеј под именом **Музеум сербски**.

Садашња зграда музеја подигнута је 1903. године за *Управу фондова*, а у њу се музеј уселио 1952. године.

У једном делу Народног музеја је 2013. године отворена изложба поводом 900 година од рођења *Стефана Немање*. Пре тога је музеј био више година затворен због реновирања^[1]

Збирке [уреди]

Народни музеј у Београду

Народни музеј у Београду

Врста	музеј
Држава	 Србија
Град	Београд
Основне информације	
Оснивање	10. мај 1844.
Подаци о посетама	
Адреса	Трг Републике 1а
Званична веб презентација	Народни музеј
Управа	
Директор	Борис Бркић

Français

Italiano

Română

Русский

Srpskohrvatski /
srpskohrvatski

Türkçe

Українська

中文

Уреди везе

Збирке уреди

Збирке Музеја имају преко 400.000 најрепрезентативнијих и врхунских археолошких и историјско-уметничких предмета^[2] - најзначајнијих сведочанства за познавање **археологије** и **историје уметности**, која представљају развој и цивилизацијске промене на подручју данашње Србије и најближег окружења, од праисторијских времена до позног средњег века, као и кључне уметничке правце и стилове, врхунске уметничке домете у националној и европској уметности од средњовековног периода до савременог стваралаштва.

Збирке Народног музеја су организоване у четири одељења:

- одељење за археологију
- одељење за средњи век
- одељење за новију уметност
- одељење за нумизматику

Међу експонатима издвајају се:

- **Лепенски Вир** (7. миленијум п. н. е.)
- **Винчанске статуе** (6-5. миленијум п. н. е.)
- **Дупљајска колица** (16-13. век п. н. е.)
- **Београдска мумија** (2. миленијум п. н. е.)
- златне маске из Требеништа (6. век п. н. е.)
- остава из Јабучја (1. век н. е.)
- **Београдска камеја** (4. век)
- **Мирослављево јеванђеље** (12. век)
- новац краља Радослава (13. век)
- средњовековне иконе и фреске
- здела из Враћевшнице (17. век)
- слике **Паје Јовановића** (19. век)
- слике **Надежде Петровић** (20. век)
- слике **Саве Шумановића** (20. век)

Директор

Бојана Борић-
Брешковић

уреди

Зграда **Управе фондова**, одн. Државне хипотекарне банке, сада зграда Народног музеја. Разгледница од пре Првог светског рата.

Организација уједињених нација

Из Википедије, слободне енциклопедије

Организација уједињених нација (**ОУН**) или краће **Уједињене нације** (**УН**) је међународна организација која се декларише као „глобално удружење *влада* које сарађују на пољу *међународног права*, *глобалне безбедности*, *економског развоја* и *социјалне једнакости*“. Основана је 1945. од стране 51 државе, укинувши *Лигу народа*.

Почев од 2011, **193 земље** су чланице Уједињених нација, укључујући све међународно признате *нације*, осим *Ватикана* (који је одбио чланство, и има статус посматрача), *Кукових острва*, *Палестине* (која има статус де факто државе, али још није правно призната), *Нијуеа* (чијом спољном политиком руководи влада *Новог Зеланда*) и *Републике Кине* (чије је чланство укинула *Народна Република Кина* 1971). Палестина и Ватикан имају парламентарне посматрачке мисије при УН.

Из свог седишта у *Њујорку*, земље чланице УН и њене специјализоване агенције управљају и одлучују о административним питањима на редовним састанцима који се одржавају сваке године. Организација је подељена на административна тела, као што су *Генерална скупштина Уједињених нација*, *Савет безбедности Уједињених нација*, *Економски и социјални савет Уједињених нација*, *Старатељски савет Организације уједињених нација*, *Секретаријат Уједињених нација* и *Међународни суд правде*, као и тела која се баве управљањем свим осталим агенцијама УН, као што су *СЗО* и *УНИЦЕФ*. Најпознатија јавна личност УН је *генерални секретар*, а на тој дужности се данас налази *Бан Ки-Мун*.

Садржај [сакриј]

- 1 Историја
- 2 Седиште
- 3 Финансије

Организација уједињених нација

United Nations

Organisation des Nations Unies

Organización de las Naciones Unidas

الأمم المتحدة

联合国

Организация Объединённых Наций

Застава Организације уједињених нација

Организација

Датум оснивања	24. октобар 1945.
Тип	међународна
Генерални секретар	 Бан Ки-Мун
Земље чланице	193
	Међународна територија у <i>Нвијонку</i>

Ставка на
Википодацима
Цитирај ову страницу

Други језици

Адыгэбзэ
Afrikaans
Alemannisch
ᲞᲠᲣᲚ
Аӟсшӕ
العربية
Aragonés
Armãneashti
Arpetan
عربى
অসমীয়া
Asturianu
Avañe'ẽ
Авар
Azərbaycanca
Bahasa Indonesia
Bahasa Melayu
Български
Bân-lâm-gú
Basa Banyumasan
Basa Jawa
Basa Sunda
Башҡортса
Беларуская
Беларуская
(тарашкевіца)
Bikol Central
Bislama
বাংলা
བོད་སྐད་ཡིག་
Boarisch
Босански

социјални савет Уједињених нација, Старатељски савет Организације уједињених нација, Секретаријат Уједињених нација и Међународни суд правде, као и тела која се баве управљањем свим осталим агенцијама УН, као што су **СЗО** и **УНИЦЕФ**. Најпознатија јавна личност УН је **генерални секретар**, а на тој дужности се данас налази **Бан Ки-Мун**.

Садржај [сакриј]

- Историја
- Седиште
- Финансије
- Генерални секретар
 - Избор
 - Списак генералних секретара
- Циљеви и активности
 - Међународне конференције
 - Међународне године и друго
 - Контрола оружја и разоружање
 - Мировне мисије
 - Људска права
 - Хуманитарна помоћ и међународни развој
 - Споразуми и међународно право
- Критике и контроверзе
 - Реформа Уједињених нација
 - Успеси и неуспеси у безбедносним питањима
 - Чланство у комисији
 - „Нафта за храну”
- Види још
- Референце и напомене
- Спољашње везе

Застава Организације уједињених нација

Организација

Датум оснивања	24. октобар 1945.
Тип	међународна
Генерални секретар	 Бан Ки-Мун
Земље чланице	193
Седиште	Међународна територија у Њујорку (САД)
Службени језици	енглески, кинески, арапски, француски, руски и шпански
Веб страница	www.un.org

Википедија
Слободна енциклопедија

Главна страна
Садржај
Помоћ
Актуелности
Случајна страница

техничке

Скорошње измене
Трг
Радионица
Новчани прилози

Алатке

Шта води овде
Сродне измене
Пошаљи датотеку
Посебне странице
За штампање
Трајна веза
Подаци о страници
Ставка на Википодацима
Цитирај ову страницу

Други језици

Deutsch
English

Sanjageni 0 Разговор Подешавања Бета Списак надгледања Доприноси Одјави ме

Чланак **Разговор**

Ћир/lat ▼

Читај

Уреди

Историја

Више ▼

Претрага

Учествуј у такмичењу Вики воли земљу од 1. до 30. јуна. ↗

[сакриј]

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“

Из Википедије, слободне енциклопедије

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ је научна библиотека Универзитета у Београду и налази се у згради у Булевару краља Александра 71. Она је матична библиотека свих универзитетских и факултетских библиотека у Србији. Служи наставним и научним потребама студената, универзитетских наставника и научних радника. Дан библиотеке је 24. мај, дан словенских просветитеља Св. Ћирила и Методија.

По оснивању Библиотеке, фонд је садржао 57.254 публикација које се састоје од монографских и серијских, а данас има око 1 700.000 публикација.

У фонду библиотеке чувају се капитална дела из свих научних области, велика збирка домаћих и страних приручника (енциклопедије, библиографије, речници), стручни и научни часописи, домаће и стране универзитетске публикације, богата уџбеничка литература и значајна збирка домаћих и страних докторских дисертација. Библиотека поседује и фонд реткости где су смештени рукописи, старе и ретке штампане књиге, стари часописи и новине, архивска збирка, као и збирка карата, докторски, магистарски и специјалистички радови. Збирка рукописних, ћирилских и оријенталних књига, од непроцењиве је вредности.

Садржај [сакриј]

- Историјат Библиотеке
- Одељење за научне информације и едукацију

Универзитетска библиотека Светозар Марковић

Универзитетска библиотека Светозар Марковић

Опште информације

Место	Београд
Општина	Градска општина Палилула
Држава	 Србија
Тип споменика	Споменик културе
Надлежна установа за заштиту	Завод за заштиту споменика културе Београд

Надлежна институција

Седиште	Београд
Адреса	Калемегдан 14. 11000 Београд

Историјат Библиотеке [уреди]

Универзитетска библиотека, једна је од највећих научних библиотека на [Балкану](#) чија је функција да служи наставним и научним потребама академске популације – студентима, универзитетским наставницима и научним радницима уопште, води порекло од библиотеке [Лицеја Кнежевине Србије](#). Ова највиша школска установа у [Србији](#) тога времена, основана [1838. године](#), имала је библиотеку коју су користили професори и ђаци [Лицеја](#) и ученици Београдске гимназије. Њене фондове сачињавали су поклони домаћих и страних дародаваца и обавезни примерак Кнежевине Србије. По одредбама Устројенија Лицеја, библиотекар је морао бити један од лицејских професора, те је њен први библиотекар био др [Јанко Шафарик](#) (1814—1876), филолог и професор историје. Библиотека је 1850. године имала 927 свезака.

[Лицеј](#) Кнежевине Србије је Законом од [24. септембра 1863.](#) претворен у [Велику школу](#). У библиотеци ове школе задржане су само стручне публикације, док су остале предате [Народној библиотеци](#). Када је [1905.](#) године [Велика школа](#) прерасла у [Универзитет](#), библиотека је расформирана. Њен фонд је, према научним областима, подељен семинарима одговарајућих факултета. Највреднији део ове колекције припао је библиотеци Српског семинара. Убрзо се увидело да је Универзитету потребна једна општа научна библиотека, али избијање [Првог светског рата](#) одлаже њено оснивање. Део овог фонда добила је по свом оснивању Универзитетска библиотека.

После рата, због великог страдања српских библиотека, из иностранства су у већем броју почеле да стижу књиге на адресу Универзитетске библиотеке, иако је она основана тек јануара 1921. године. Пошто је предлог за одлуку [Филозофског факултета](#), усвојен од стране Универзитетског Сената, потекао од проф. др [Павла Поповића](#), он је и постављен на чело тада именоване Комисије за оснивање Универзитетске библиотеке. Ова комисија је имала задатак да реализује наведену одлуку. Убрзо након тога, маја [1921.](#) године, проф. [Урош Џонић](#) именован је за управника Универзитетске библиотеке, којој су привремено дате просторије на Филозофском факултету.

На иницијативу нашег посланика у [Вашингтону](#), др [Славка Грујића](#), [Карнегијева задужбина](#), која је до тада већ изградила читав низ библиотека у свету, прихватила је да одобри 100.000 долара као поклон српској влади за градњу и опремање једне библиотеке у [Београду](#). Професор др [Слободан Јовановић](#), тадашњи [ректор Универзитета](#), успео је личним залагањем да та материјална средства увећа државним кредитима, како би се изградила једна већа библиотека, која би задовољила потребе Универзитета. Град Београд је поконио земљиште, а пројекат су урадили професори универзитета, архитекти Драгутин Ђорђевић и [Никола Несторовић](#). Тако је подигнута прва и тада једина зграда у Србији, наменски саграђена за библиотеку.

Библиотека је у новој згради свечано отворена на дан [Св. Ћирила и Методија](#), 24. маја 1926. године. Професор Урош Џонић остао је на положају Управника до почетка [Другог светског рата](#). У раду му је помагао одбор, чији је председник био проф. др [Павле Поповић](#). Главни задатак ове установе био је „да као самостална универзитетска установа помаже неговање науке и у својству научне библиотеке послужи не само студентима и професорима [Београдског универзитета](#), већ и свима онима који се баве науком". За време [Другог светског рата](#), под [немачком окупацијом](#)

Писаћи прибор Исидоре

Секулић

Референце [уреди]

- ↑ Правилником Министарства културе и информисања Републике Србије

Литература [уреди]

- Др Стела Филипи-Матутиновић : „Научне информације у Србији”
- Др Радосав Марковић : „Универзитетска библиотека у Београду (1921—1945)", (1968), Завод за издавање уџбеника Социјалистичке Републике Србије, Београд
- A Guide to the "Svetozar Marković" Univerzitety Library, (2001), Univerzitety Library "Svetozar Marković", Belgrade
- Урош Џонић : Изградња Универзитетске библиотеке у Београду : 1919-1925 : дневници Уроша Џонића, (2011), Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”, Београд
- Сајт Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић”, Београд , преузето 15.07.2014.
- Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” - Ризница знања , преузето 15.07.2014.
- Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” - Едукација преузето 27.08.2014.
- Универзитетска библиотека „Светозар Марковић” - LibGuides - Водичи из научних области преузето 27.08.2014.
- Павловић Александра, Антонић Сања, Шујица Весна, Кринуловић Оја, Каваја-Станишић Дејана : Одељење за научне информације Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић” у Београду - одговори на захтеве корисника,(2008), Библиотекар, 50(3/4), 111-122.
- Поповић Александра, Антонић Сања, Столић Драгана : Едукација, дигитални репозиторијуми и отворени приступ ,(2012), Дигитализација културне и научне баштине, универзитетски репозиторијуми и учење на даљину : тематски зборник у 4 књиге. Књ. 2, стр. 323-334
- Основно претраживање -упутство
- Изборно претраживање -упутство

Спољашње везе [уреди]

- Сајт Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић”, Београд
- Републички завод за заштиту споменика културе - Београд

WIKIPEDIA
The Free Encyclopedia

- Main page
- Contents
- Featured content
- Current events
- Random article
- Donate to Wikipedia
- Wikipedia store

Interaction

- Help
- About Wikipedia
- Community portal
- Recent changes
- Contact page

Tools

- What links here
- Related changes
- Upload file
- Special pages
- Permanent link
- Page information
- Wikidata item
- Cite this page

Print/export

- Create a book
- Download as PDF
- Printable version

Article [Talk](#)

[Read](#) [Edit](#) [View history](#)

[☆](#)

Belgrade University Library

From Wikipedia, the free encyclopedia

Coordinates: 44°48′22.13″N 20°28′29.24″E﻿ / ﻿44.8061472°N 20.4747889°E﻿ / 44.8061472; 20.4747889

The **Svetozar Marković University Library** (Serbian: Универзитетска библиотека Светозар Марковић) is the central library within the system of the [University of Belgrade's](#) libraries, named after [Svetozar Marković](#), Serbian political activist in the 19th century. It is located on [King Alexander Boulevard](#), close to the [Faculty of Law](#) and adjacent to the Faculties of Civil Engineering, [Electrical Engineering](#) and [Architecture](#).^[1] Serves the educational and scientific needs of students, academics and scientists. *Library Day* is 24 May, the day of Sloven educators [St. Cyril and Methodius](#).) After the founding of the Library, the collection contained 57,254 publications consisting of [monographs](#) and [serials](#), and today there are about 1 700 000 publications.

In the holdings of the library are kept capital works from all scientific fields, a large collection of local and foreign ([encyclopedias](#), [bibliographies](#), [dictionaries](#)), professional and [scientific journals](#), local and foreign university publications, rich textbooks and significant collection of local and foreign doctoral dissertations. The library has a fund of rarities where are housed [manuscripts](#), old and rare printed books, old magazines and newspapers, archival collection, and a collection of [maps](#), [doctoral](#), master's and specialist works. The collection of manuscripts, Cyrillic and oriental books are invaluable.

Contents [hide]

- History
- Department of Scientific Information and education
 - Education
 - Guides for scientific field – LibGuides
 - Interlibrary loan
- Catalogs
 - Electronic catalog
 - Card catalog
- Legacies of the University Library
- Galery

Универзитетска библиотека Светозар Марковић (Belgrade University Library)

Façade of the library

Country	 Serbia
Type	Academic library
Established	1844 (171 years ago)
Location	Belgrade
Coordinates	44°48′22.13″N 20°28′29.24″E﻿ / ﻿44.8061472°N 20.4747889°E﻿ / 44.8061472; 20.4747889
	Collection
Items collected	Books, journals , newspapers, magazines, maps , prints and manuscripts
Size	1.5 million items (approx.)
	Access and use
Population served	University of Belgrade and worldwide